

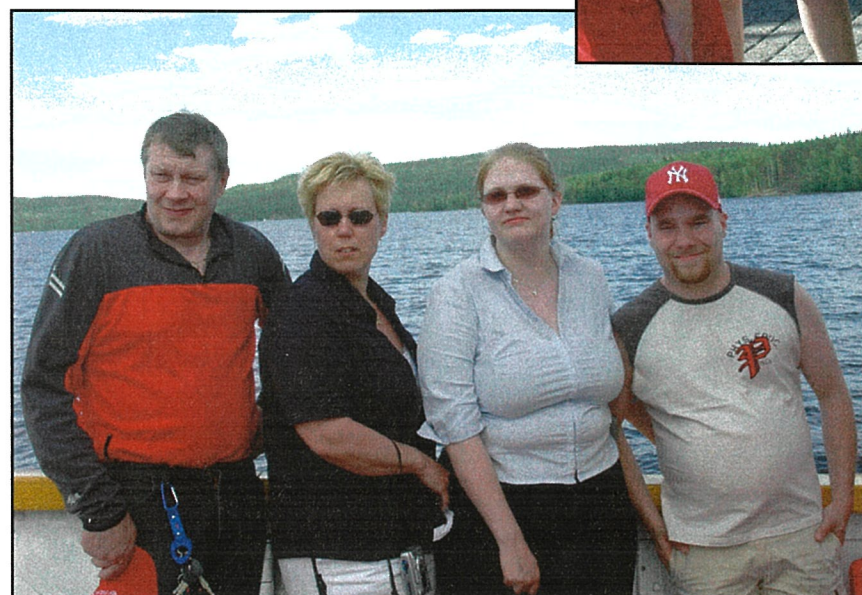
Perheitä Sova-tapahtumassa Jyväskylässä 8.-10.6.2007

← Tarja ja Onni Kuuse-
la ja lapset Jani
(vas), Julia äitinsä
sylissä, Juhani ja
Johanna.

→ Edessä vasemmalla Raija
Kulonen houkuttellee hymyä
esiin tyttärentyttäreltään Netal-
ta, joka istuu äitinsä Mari Tam-
melinin sylissä. Takana vas.
Tuuli Kulonen, Tero Tamme-
lin ja Matti Kulonen.

← Toivo ja Marita Huttunen
(vas), tytär Henna ja
Hennan poikaystävä Ari
Parkkinen.

6-7 • 2007

TUNTOSARVI

Suomen Kuurosokeat ry Kesä-heinäkuu

Pekan päivä elävänä kirjana

Sova-tapahtumasta tietoa ja vertaistukea

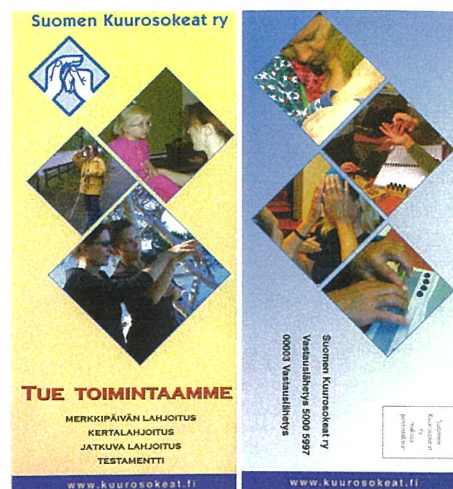

Suoraa nettiradiolähetystä kokeiltiin

Sisältö

Pääkirjoitus: Muutoksen aika.....	3
Elävä kirjasto.....	4
Perheille tietoa ja vertaistukea.....	6
Viisi kysymystä.....	8
Vieraita Petroskoista.....	9
Tulkkipalveluoppaan kaikki versiot jul- kistettiin.....	10
Yhdistyksen ensimmäinen suora net- tiradiolähetys.....	11
Tupa-palsta: Tupa-kouluttajat tarjoa- vat asiantuntemustaan sekä yksilöille että ryhmille.....	12
On iso apu kuulla paremmin.....	14
Kesäpakinaa.....	16
Sauvalenkkeilijän nolo tilanne.....	17
Irman palsta: Kesäillan salaatti.....	18
Viestintää valtuustosalissa.....	19
Kristinasta apuvälineprojektin vetäjä....	20
Terhi Pikkujämsä eläkkeelle.....	21
Runo: Suvimatka.....	22
Lahjoitus naisyhdistys Mikaelat ry:ltä..	23
Kuvia: Perheitä Sova-tapahtumassa Jyväskylässä 8.-10.6.2007.....	24

Seuraava Tuntosarvi nro 8 ilmestyy
24.8. Aineiston on oltava toimitukses-
sa viimeistään 8.8.

Yhdistyksen varainhankintaesite on il-
mestynyt. Yhdistys tehostaa varain-
hankintaansa ja on saanut siihen ke-
räysluvan: Etelä-Suomen lääninhalli-
tuksen keräyslupa OKU 399 A ajalle
7.3.2007-28.2.2009. Lahjoitustilimme
on **Nordea 102330-235940**. Kts. juttu
saamastamme lahjoituksesta s. 23.

Kannen kuvassa **Anu Jääskeläi-
nen** (vas) ja **Marianne Mielityinen**
kuvattuna Jyväskylässä järjestetyn
sova-tapahtuman aikana. Nuoret
kuurosokeat aikuiset ovat tärkeitä
roolimalleja nuoremmille, ja pienten
lasten perheet näkevät, miten hy-
vin elämässä voi vammasta huoli-
matta pärjätä. Juttu sova-päiviltä si-
vuilla 6-8. Etu- ja takakannen kuvat:
Tuija Wetterstrand.

TUNTOSARVI 33. vuosikerta, ISSN 0358-2280, **Julkaisija:** Suomen Kuurosokeat ry.
Taitto: Tuija Wetterstrand, **Toimitus:** Päätoimittaja, tiedottaja Tuija Wetterstrand, p. (09) 54953521,
matkap. 040 7532026, tekstip. (09)54953526, faksi (09) 54953517, s-posti: tiedotus@kuurosokeat.fi.
Toimitusneuvosto: Anu Mikkola (puheenjohtaja), Päivi El Gharb, Carita Halme, Esko Jäntti, Kauko
Kokkonen, Raili Karisaari (sihteeri), Tuija Wetterstrand (päätoimittaja). **Hinta:** Vuosikerta 25 euroa.
Suomen Kuurosokeat ry:n jäsenille ja asiakkaille ilmainen. 12 numeroa vuodessa isokirjoituksella,
pisteillä, äänitteinä, videona, ja/tai elektronisena versiona. Ruotsinkielinen Känfelspröten ilmestyy 6
kertaa vuodessa isokirjoituksella. **Tilaukset ja osoitteenmuutokset:** Suomen Kuurosokeat ry, PL 40,
00030 IIRIS, p. (09) 5495 350, tekstip. (09) 5495 3526, faksi (09) 5495 3517, s-posti: kuurosokeat@
kuurosokeat.fi. Toimiston aukioloaika ma-pe klo 8.00-15.45. **Painopaikka:** Cityoffset, Tampere.
Toimituksella on oikeus käyttää lehden juttuja yhdistyksen internet-sivuilla **www.kuurosokeat.fi**

— PÄÄKIRJOITUS —

Muutoksen aika

“Jo joutui armas aika ja suvi suloi-
nen....”

Kouluissa ovat kaikuneet suvivirren
tutut säkeet merkiksi kesäloman al-
kamisesta. Meille, joille lapsuus ja
nuoruus ovat takanapäin, virsi tuo
monia lämpimiä muistoja liittyen ke-
säloman alkamiseen ja koulun loppu-
miseen. Kirmasimme kuin vasikat
kesälaitumille. Mieli oli onnea ja iloa
tulvillaan.

Minä olen “kirmannut” nyt eläkkeelle.
Haikein ajatuksin muistelen työelä-
mäni vuosikymmeniä. Kun syyskuus-
sa 1971 aloitin työni näkövammais-
ten parissa Tyyskylän kurssi- ja työ-
keskuksessa Siuntiossa, en aavis-
tanut, että pisimmän työhistoriani
teen kuurosokeiden järjestössä. Mo-
nia kuurosokeita tuttuja oli jo muka-
na yhdistyksen toiminnassa, kun aloi-
tin työni helmikuun lopussa 1984 Hel-
singin aluesihteerinä. Nyt huomaan
vanhentuneeni eläkeikäiseksi ihan
liian nopeasti.

Paljon on mukavia muistoja. On jän-
nittäviä matkakokemuksia kuuro-
sokeiden kahdelta lomamatkalta, joil-
la olin matkanjohtajana. Marokossa
Agadirissa minun oletettiin olevan

mukana olevien tyttöjen äiti ja pai-
kalliset pojat tulivat kysymään minul-
ta lupaa, että saavatko he jutella tyttö-
jen kanssa. Kyproksen matkalla kävim-
me pesemässä kasvomme pyhitetys-
sä lähteessä, jonka vesi legendan mu-
kaan tuo terveyttä ja kauneutta.

On aika jättää hyvästit teille kaikille.
Haluan kiittää Suomen Kuurosokeat
ry:n hallitusta ja jäsenistöä kevätko-
kouksessa järjestetystä iltajuhlasta,
ohjelmista ja lahjoista. Kiitos kerhoil-
le ja päivätoiminnoille muistamisista.
Kiitos kaikista hyvän tulevaisuuden
toivotuksista. Yllätitte minut iloisesti!

Lämmin kiitokseni työtovereille yhtei-
sistä työvuosista. Ei voi olla juhlalli-
sempaa kotiintuloa, mitä sain kokea
viimeisenä työpäivänäni. Tukka hul-
muten istuin avo-Ferrarin kyydissä ja
ajoreitti kotiin kulki pitkin Helsingin
katuja.

Toivon menestystä Suomen Kuuro-
sokeat ry:lle, hallitukselle ja jäsenis-
tölle. Mukavia työvuosia henkilökun-
nalle. Olette kaikki ajatuksissani. Kii-
tos teille elämänmakuisista työvuo-
sista!

Terhi Pikkujämsä ■

Elävä kirjasto

Pekka Juusola

Elävä kirjasto. Kylläpä on hassu nimi kirjastolla! Mitä se tarkoittaa?

Elävä kirjasto on sellainen kirjasto, jossa ei ole yhtään oikeaa perinteistä kirjaa. Kaikki kirjat ovat aitoja, eläviä ihmisiä, joita voi lainata. Oulun kaupunginkirjastossa oli ensimmäistä kertaa tällainen tapahtuma lauantai-iltapäivänä 18.5. Sen järjesti Maailmankoulu. Kaikilla elävillä kirjoilla oli taustallaan erilaisia elämäkokemuksia. Minä olin kirja nimeltä "Kuka on kuurosokea". Tapahtumassa oli minun lisäksi noin 20 muutakin kirjaa, jotka edustivat esimerkiksi poliisia, pappia, cp-vammaista, lyhytkasvuista, teiniäitiä tai vaikkapa sateenkaariperhettä.

Elävässä kirjastossa oli aivan oma kirjastovirkailija, joka lainaili meitä kirjoja halukkaille lainaajille 15 minuutin ajaksi. Laina-aika oli pakko pitää lyhyenä, jotta mahdollisimman moni ehtisi lainata ja kysellä tietoa eri kirjoilta. Minua lainattiin 7 kertaa ja lainaajia kertyi kaikkiaan noin 18 henkeä. Minulta kysyttiin ja hieman ih-

Kuva: Tuija Wetterstrand

Pekka Juusola on yhdistyksen kouluttama kuurosokeusasiain tiedottaja. Kuva on otettu kevätkokouksen aikaan lirkseissä keväällä 2006.

meteltiinkin sitä, että minähän näen hiukan ja kuulenkin jotain kuulolaitteella. Oli tavattoman tärkeää selittää, miksi edustan kuurosokeaa, vaikka en itse täysin kuurosokea olekaan. Kerroin, että on olemassa ihmisiä, jotka ovat täysin kuurosokeita, ja siksi yhdistyksen nimi on kuurosokein yhdistys.

Minulta kysyttiin myös, että miten täysin kuurosokeat saavat tietoa ympärillä olevasta maailmasta. Kysyttiin myös, että miten kommunikoidaan täysin kuurosokean kanssa. Minulla oli tilaisuudessa mukana viittomakie-

len tulkki, jonka avulla oli hyvä näyttää, kuinka taktiiliviittominen toimii käytännössä. Toki kerroin myös, kuinka meidän yhdistys julkaisee erilaisia ja eri kommunikaatiotavoilla tuotettuja lehtiä.

Elävien kirjojen lainaajilta kysyttiin, että millaisia kokemuksia heillä oli eri kirjoista. Elävän kirjaston järjestelyistä vastannut **Sanna Saarimaa** Maailmankoulusta lähetti meille tapahtumassa mukana olleille eläville kirjoille koosteen asiakaspalautteesta. Palautteita saatiin hieman yli kuudentakymmeneltä vastaajalta. Lainauskertoja oli kaiken kaikkiaan noin 160, mutta lainaajien kokonaismäärää on vaikea arvioida. Palaute oli pääosin myönteistä, ihmiset olivat ottaneet idean innokkaasti vastaan. Kirjavalikoimaa piti hyvänä 85 % lainaajista. Kirjaston ideasta pitivät lähes kaikki. 97 % ilmoitti idean olevan erinomainen. Lukukokemuksia pidettiin antoisina.

"Lainoja otettiin 40 tunnissa, mikä on reilusti yli aiempien Elävä kirjasto -tapahtumien keskiarvon. Yleensä eläviä kirjoja on lainattu 10 lainaa tunnissa. Oulun Elävä kirjasto on ollut ehdottomasti suosituin kirjasto, mitä Suomessa on järjestetty", Sanna Saarimaa iloitsee.

Minä itse sain jo paikan päällä hyvää palautetta ja paljon kysymyksiä

kuurosokeudesta. Asiakaskyselyjen pohjalta sain myöhemmin tällaista palautetta minun elävästä kirjasta: "kuurosokean kerronta nuoruudesta jäi mieleeni" ja "kuurosokea oli avar-tavin lukukokemukseni".

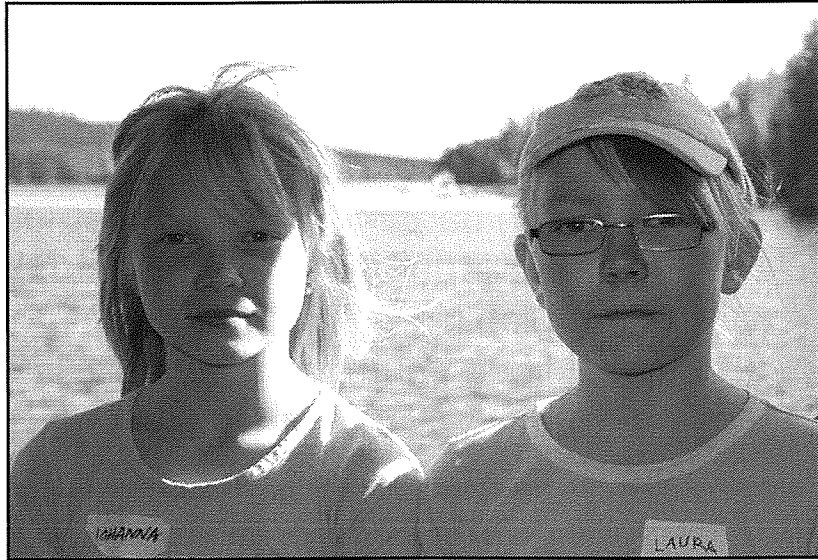
Kuurosokeat on tavattoman pieni ryhmä ihmisiä, jotka eivät juuri ole esillä julkisuudessa. Siksi tällainen pienikin esilläolo antaa tarpeellisia tiedonmurusia valtaväestölle. Kysymyksiä tai kommentteja aiheesta kukin voi lähettää minulle sähköpostissa: pekka.juusola@pp.nkl.fi. ■

Tietoa Elävästä kirjastosta

Alun perin Elävä kirjasto oli pohjoismaisten nuorten idea, ja sitä testattiin ensimmäisen kerran vuonna 2000 Roskilden festivaaleilla Tanskassa. Elävä kirjasto tarjoaa mahdollisuuden keskustella sellaisten ihmisryhmien edustajien kanssa, joihin ns. valtaväestöllä on arjessa vain vähän kontakteja. Kirjojen lainauksesta huolehtivat asiaan perehtyneet kirjastonhoitajat, jotka tarvittaessa myös auttavat lukijoita löytämään sopivan kirjan.

Lisätietoa Elävästä kirjastosta ja ohjeita järjestäjille: www.elavakirjasto.fi.

Perheille tietoa ja vertaistukea

Nuoret neidit Johanna (vas) ja Laura ystävyistyivät sova-päivillä. "Kaikki on ollut kivaa!"

Kuva: Tuija Wetterstrand

Tuija Wetterstrand

Jyväskylän Kuntoutumiskeskuksen järjestämä Sova-tapahtuma toteutettiin tänä vuonna Jyväskylän Kristillisellä opistolla 8.-10.6. Sova on lyhennys sanasta sopeutumisvalmennus. Tapahtuma on tarkoitettu perheille, joissa on kuulonäkövammaisen lapsi tai nuori ja jotka tarvitsevat sekä tietoa arjessa selviämiseen että vertaistukea toisilta vastaavassa tilanteissa olevilta perheiltä. Myös aikuistuneet kuulonäkövammaiset nuoret ovat tervetulleita osallistumaan.

"Sova-tapahtuma järjestetään yleensä kerran vuodessa, joskus kesällä, joskus talvella. Paikkakin vaihtelee vuosittain. Täällä Jyväskylässä on ennätysmäärä osallistujia, kaiken kaikkiaan noin 70", kertoo Kuntoutumiskeskuksen johtaja **Tytti Kaisla**.

"Sova-päivät ovat erittäin tärkeitä perheille, koska niillä on suuri vertaistuellinen merkitys".

Neljän alakouluikäisen lapsensa kanssa mukana olleet **Tarja ja Onni Kuusela** vahvistavat Tytin arvion vertaistuen merkityksestä. "Meidän lapsista kolmella on todettu Usher 3 – oireyhtymä vasta ihan hiljattain. Sova-päivillä olimme ensimmäistä kertaa kaksi vuotta sitten. Kuntoutumiskeskuksen kursseilla olemme olleet myös. Parasta on ollut vaihtaa kokemuksia ja huomata, että kuulonäkövammaisen kanssa pärjää elämässä ihan hyvin."

Onni Kuusela muistaa, kuinka vanhempiin iski paniikki lasten Usher-diagnoosin varmistuttua. "Ajattelimme, että lapset kuurosokeutuvat ihan

pieninä, eivätkä koskaan pysty elämään itsenäisesti. Onneksi saimme **Harri Peltolan** puhelinnumeron ja pian olimme jo ensimmäisellä kursilla Kuntoutumiskeskuksessa". Tarja Kuusela kiittelee, kuinka kaikki tieto on ollut asiallista ja perhettä tukevaa. "Mielellään tulemme koko perhe jatkossakin näihin tapahtumiin."

Marita ja Toivo Huttunen perheineen ovat olleet mukana sova-tapahtumissa jo yli kymmenen vuoden ajan. Nyt 23-vuotiaalla **Henna**-tyttärellä todettiin alle neljän vanhana kuulovamma ja pian myös näkövamma. Aluksi epäiltiin Usheria, mutta myöhemmin on varmistunut, että diagnoosi on joku muu: mutta mikä, se ei ole selvinnyt. Äiti ja tytär miettivät kuinka sova-päivien luentoja on nykyään mielenkiintoista kuunnella yhdessä, kun aiheita voi peilata koko aikaisempaan elämään. "Tarpeellisia nämä tapahtumat ovat olleet, paljon oltaisiin jäänyt paitsi ilman", kumpikin kiittelee. Aikaisemmin mukana on ollut Hennan isovelji **Esa**. Tällä kertaa perheen vahvuutta täydensi Hennan poikaystävä **Ari Parkkinen**. Pari tutustui yhteisten ystävien kautta Mikael-koulussa.

Raija ja Matti Kulosen perheessä on kolme lasta, heistä kahdella tyttärellä on kuulonäkövamma. "Mutta kummallakin on ihan eri tyyppinen vamma, eikä niistä tiedetä, mistä ne johtuvat", Raija kertoo. Sova-päivil-

lä perhe on mukana toista kertaa. Nuorimmaisen, nyt 18-vuotiaan **Tuulin** kuulonäkövamma todettiin vasta muutama vuosi sitten. "Olisi ollut mukava tutustua kaltaisiini nuoriin jo aikaisemmin, mutta kuulon ja näön ongelmiani ei osattu epäillä kuin vasta lukiossa", Tuuli sanoo. "Tytti Kaisla kävi meillä koulussa kertomassa kuulonäkövammasta ja se auttoi paljon". Tänä vuonna Raija-äiti houkutteli mukaan myös vanhemman tyttären **Marin**, "saamaan eväitä elämään". Mari Tammelin on jo aikuinen ja hänellä on oma perhe.

Kaikki perheet ovat saaneet kuntansa sosiaalitoimen kautta viittomakielisen opetusta kommunikaation tueksi. Huttusilla viittomakieltä on opiskeltu pisimpään. Siitä oli erittäin suuri hyöty siinä vaiheessa, kun Hennan kuulo heikkeni. "Välillä identiteettini oli täysin viittomakielinen. Sain implantin seitsemän vuotta sitten, ja nyt kuulen melko hyvin. Tällä hetkellä identiteettini on välillä viittomakielinen ja välillä huonokuuloinen", Henna miettii. Viittomakieltä Henna kuitenkin tarvitsee edelleen monissa tilanteissa: kun implanttia ei voi käyttää sekä kuurojen ystävien ja etenkin kuuron poikaystävän kanssa kommunikoidessa.

Ohjelmaa kaikille ja kaikenikäisille

Sova-tapahtumien ohjelmassa on mukana aina muutama asiapitoinen

luento, ja sen lisäksi paljon keskustelua ja yhdessäoloa. Tällä kertaa perjantai-iltana osallistujat tutustuivat toisiinsa Ainolan tanssilavalla, missä nautittiin ruoasta ja musiikista. Lauantai alkoi Taiji-harjoittelulla eli kiinalaisella aamuvoimistelulla. Harjoittelu tapahtui pihanurmikolla kauniissa auringonpaisteessa. Jäsenet vetreinä vanhemmat suuntasivat psykoterapeutti **Pirjo Leinon** luennolle, jonka teemana oli erilainen sisaruus. Samaan aikaan lapsille oli järjestetty ohjattua leikkia samasta teemasta.

Lauantai-iltapäivän kruunasi lähiviesiristeily perinteisellä Suomi-höyrylaivalla. Laiva on ollut risteilykäytössä Päijänteellä jo 101 vuotta! Upea ilma ja romanttinen vanha laiva tarjosi mukavat puitteet tutustua toisinsa ajan kanssa. Erityisesti nuoret näyttivät viihtyvän toistensa seurassa, pääsipä joku kertaamaan viittomakieltäkin tutustumisen lomassa. Loppuilta kului mukavasti saunoen, syöden ja rennosti oleillen.

Sunnuntaina aluesihteerit **Ritva Rouvinen** esitteli yhdistyksen aluesihteeritoimintaa ja järjestösihteerit **Heikki Majava** nuorten toimintaa. Lisäksi kuultiin tuoreita kokemuksia sisäkorvaistuteleikkauksesta. Viimeisten rupattelutuokioiden ja lasten leikkien jälkeen oli vuorossa lounas ja sitten alkoikin jo kotimatka. Tapaamisiin taas ensi vuonna! ■

Viisi kysymystä

Koonnut Aatos Ahonen

1. Missä sijaitsee maailman pisin rautatietunneli?
2. Kuka hallitsi Albaniaa diktaattorin ottein 1954 - 1985?
3. Mikä ruoanlaittoastioissa käytetty aine polytetrafluorieteeni on kansanomaisesti sanottuna?
4. Balalaikka on venäläinen kielisoitin. Montako kieltä siinä on?
5. Jos syöt Brassica oleracea, niin mitä suomeksi sanottuna syöt?

Vastaukset:

1. Japanissa (Seikan tunneli 53,85 km)
2. Enver Hoxha
3. Teflon
4. Kolme
5. Kaalia ■

Vieraita Petroskoista

Kuva: Tuija Wetterstrand

Äiti Tatiana Zhupikova sylissään tytär Anna, vieressä isä Nikolai Rodionov.

Tuija Wetterstrand

Sova-tapahtumassa oli mukana myös nuori perhe Petroskoista. Äiti **Tatiana Zhupikova** ja isä **Nikolai Rodionov** matkustivat Jyväskylään pienen Anna-tyttärensä kanssa. Tatiana kertoi, että nyt kolmivuotias Anna sairasti vauvana aivokalvontulehduksen, minkä seurauksena tytön näkö ja kuulo vaurioituivat. Perhe etsi tietoa kuulonäkövammaisuudesta ja kuuli Kuurojen Liiton ja Kuulovammaisten lasten vanhempien liiton yhteisestä projektista. Kun viittomakielisten psykoterapiapalveluihin erikoistunut psykoterapeutti Pirjo Leino tuli vierailemaan Petroskoin kuurojen koululle Tatiana ja Nikolai menivät hänen juttusilleen. Pirjo Lei-

non myötävaikutuksella ja projektin taloudellisella tuella perhe pääsi Suomeen. Ohjelmaan kuului osallistuminen Jyväskylän sova-tapahtumaan. Viikonlopun jälkeen perheelle oli vielä järjestetty mahdollisuus tutustua Kuntoutumiskeskukseen, missä oli luvassa näönkäytön tutkimusta Annalle sekä motoriikka- ja vuorovaikutusasioihin liittyvää pohdintaa.

“Olemme ensimmäistä kertaa käymässä Suomessa”, Tatiana ja Nikolai kertovat. “Sova-tapahtuma on ollut todella mielenkiintoinen. Erityisesti lauantai-aamupäivän luennolla puhuttiin erittäin tärkeistä asioista.” ■

Tulkkipalveluoppaan kaikki versiot julkistettiin

Tuija Wetterstrand

Kuurosokeille tulkinkäyttäjille suunnattu opas tekee todennäköisesti Suomen ennätyksen siitä tehtyjen eri versioiden määrässä, joita on kaiken kaikkiaan yhdeksän. Kuurosokeiden tulkkipalveluopas ilmestyi syksyllä 2006 "perinteisenä" mustavalkotekstinä. Sen jälkeen opas on luettu Daisy-äänikirjaksi, videoitu viittomakielisenä käännöksenä, painettu pistekirjaksi, julkaistu elektronisena kirjana luetus-ohjelmassa sekä siirretty verkkoon yhdistyksen www-sivuille. Tänä keväänä opas on käännetty vielä ruotsiksi: Tolkjtjansguide för dövblinda on julkaistu mustavalkotekstinä, e-kirjana ja yhdistyksen ruotsinkielisillä www-sivuilla. Svenska kulturfonden antoi rahallista tukea oppaan ruotsinkieliseen käännökseen.

Kuurosokeiden tulkkipalveluoppaan julkistamistilaisuus pidettiin Iiriksen auditoriossa 21.5. Aluksi oppaan kirjoittaja, projektipäällikkö **Jaana Marttila** esitteli oppaan valmistumisen eri vaiheita. Tulkinkäyttö tutuksi projektin alkaessa ajateltiin, että vuonna 1998 julkaistun Tulkinkäyttäjän opas-vihkosen päivittäminen riittäisi. Pian

Jaana Marttila edessä, takana Kai Leinonen ja Terhi Pikkujämsä. Puhe kuului mikrofoneista nettiradion kautta myös ulkomaailmaan.

kävi selväksi, että oppaan päivittämisen sijaan se täytyy kirjoittaa kokonaan uudelleen: Kommunikaatioprojektin kautta oli tullut paljon uutta tietoa ja monet käsitteet täytyi miettiä uusiksi.

Jaana havainnollisti yleisölle käsitteiden vaikeutta, kun valkokankaalle heijastettiin pätkä tulkkioppaan viittomakielisestä dvd:stä. Taktiili-sana on aikaisemmin viitottu sananmukaisesti kädestä käteen. Nyt taktiilisti kommunikoivien käsite on laajentunut koskemaan myös tuntoaistiin perustuvia kirjoittamisen menetelmiä, eli pistekirjoitusta, taktiileja sormiaakkoja ja käteen piirrettyjä suuraakkoja. Taktiili-sanaa ei dvd:llä enää vii-

tota vanhaan tapaan kädestä käteen viittomalla. Mutta koska uutta viittomaa ei ole kehitetty, sana sormiteetaan kirjain kirjaimelta.

Jaanan jälkeen puheenvuoron käyttivät **Kai Leinonen** ja **Terhi Pikkujämsä**. Kai aloitti puheenvuoronsa kuvailulla, kertomalla minkä näköinen mies mikrofoniin takana oli. Terhi muistutti että opas on tärkeä työvälinen tulkinkäytön kouluttajille. "Se on osa kommunikaation perusoikeuksia".

Ohjausryhmän puolesta puhui **Sanna Paasonen**. Itsekin viittomakielisenä Sanna kertoi nauttineensa erityisesti viittomakielisen videon aidosta viittomakielestä. Sanna muistutti kuinka kuurosokeiden ryhmällä ei ole

vain yhtä kieltä, kommunikaatiotapoja on useita. "Kuurosokeiden maailmassa korostuu tuntoaistin kautta saatava tieto".

Tilaisuuden lopuksi **Tuula Hartikainen** kiitteli oppaan selkeyttä, josta tieto löytyy helposti. "Uusille tulkkauspäalvelun käyttäjille tämä on upea käsikirja, vanhoillekin käyttäjille kertaaminen tekee hyvää". Aivan viimeisen puheenvuoron piti vielä loppumetreillä paikalle saapunut **Markus Aro**, joka oli tärkeä yhteistyökumppani viittomakielisen käännöksen tekemisessä.

Puheosuuden jälkeen ruokasalin puolella oli tarjolla kuohujuomaa, kahvia ja kakkua. ■

Yhdistyksen ensimmäinen suora nettiradiolähetys

Tuija Wetterstrand

Tulkkipalveluoppaan julkistamistilaisuudessa kokeiltiin ensimmäistä kertaa yhdistyksen tilaisuuksissa suoraa nettiradiolähetystä. Tämä oli mahdollista Iiriksen auditoriossa valmiina olevan tekniikan ansiosta. Toistaiseksi hyvälaatuista kuvaa ei voida lähettää samanaikaisesti, mutta asiaa tutkitaan ja siitä tiedotetaan myöhemmin.

Radiointi onnistui, ja muutamat asian-

tuntevat kuurosokeat jopa keskustelivat samanaikaisesti lähetyksestä kuurosokeat-keskustelualueella ja antoivat toisilleen neuvoja äänen voimakkuuden suhteen. Kuuntelijat totesivat, että parhaiten lähetys kuului Real Player -ohjelman kautta. Tilaisuus myös taltioitiin ja THP:n asiakkaat voivat hakea sen osoitteesta: https://thp.nkl.fi/aanitteet/muut/sks_tulkipalvopasjulki070521.mp3 ■

Tupa-palsta:

Tupa-kouluttajat tarjoavat asiantunte- mustaan sekä yksilöille että ryhmille

Jaana Marttila

Ensimmäinen ryhmä kuurosokeita Tupa-kouluttajia on suorittanut kouluttajakoulutuksen. Tupa-kouluttajan tehtävänä on tiedottaa, neuvoa ja kouluttaa tulkkipalveluun liittyvissä asioissa sekä antaa ohjausta tulkin käytöstä. Tupa-kouluttajien työnkuvasta ja koulutuksen aiheista kerrottiin Tupa-palstalla helmikuun Tunto-sarvessa nro 2, 2007. Kertauksena vielä ensimmäisen ryhmän kouluttajat: **Päivi El Gharb** Oulusta, **Irja Haarahiltunen** Kemistä, **Hilkka Hyötylä** Tampereelta, **Sini Immonen** Kuopista, **Tuija Mustonen** Espoosta, **Pirkko Pölönen** Joensuusta ja **Eila Särkimäki** Helsingistä.

Tupa-kouluttajien koulutuksen ensisijaisia kohderyhmiä ovat kuurosokeat, joko yksilöinä tai ryhmänä. Kouluttaja toimii vertaiskouluttajana. Kun koulutus järjestetään osana kursseja, leirejä, päivä- tai kerhotoimintaa, se suunnataan kuurosokeiden ryhmälle.

Tavoitteena on tarjota myös henkilökohtaista ohjausta. Tällöin kuurosokean tulee hakea päätös opetuk-

sesta (ohjauksesta) esim. sopeutumisvalmennuksena kotikunnan sosiaalitoimesta. Opetus on harkinnanvarainen palvelu, joten tarve tulee perustella hyvin.

Henkilökohtaisen opetuksen tarvetta voidaan perustella seuraavasti:

- Tulkkipalvelun käyttö on uusi asia, sitä ei voi osata automaattisesti. Opetusta tulee saada kuten apuvälineidenkin käyttöön!
- Tulkkipalvelun toteutuksessa on tapahtunut muutoksia. Esimerkiksi omalla alueella tulkin tilaaminen on muuttunut.
- Omassa näön ja/tai kuulon tilanteessa on tapahtunut muutoksia, jolloin täytyy hakea uusia vaihtoehtoja tulkkausmenetelmiin. Mahdollisesti tarvitaan myös laajempaa kommunikaatio-opetusta.
- Tarve etsiä vaihtoehtoisia ja toimivampia tulkkausmenetelmiä erilaisiin muuttuviin tilanteisiin ja sillä tavoin kehittää omaa tulkkausta toimivammaksi, vaikka mitään muutoksia ei olisikaan tapahtunut.

Anomuksien tekemisessä voi pyytää apua aluesihteeriltä. Useimmiten tulkkauksen kehittäminen vaatii laajempaa paneutumista menetelmien opeteluun ja harjoitteluun. Tällöin kannattaa anoa päätöstä kommunikaatio-opetuksesta. Kommunikaatio-opetuksessa voidaan tulkkauksen lisäksi huomioida laajemmin myös arkielämän kommunikaatiotarpeet ja -haasteet. Tällaisen hakemuksen tekemisessä kannattaa ottaa yhteyttä myös Suomen Kuurosokeat ry:n Kommunikaatiopalvelujen kommunikaatiopäällikkö **Riitta Lahtiseen** (lomalla 1.8.07 saakka).

Tupa-kouluttajien asiantuntemusta tarjotaan myös muille tahoille, esim. tulkkikoulutusten, tulkkipalvelun tuottajien ja alan työntekijöiden käyttöön. On toivottavaa, että yhdistyksen koko koulutustoiminnan kehittämiseen ja organisointiin paneudutaan lähitulevaisuudessa entistä tehokkaammin. Näin voisimme omalta osaltamme tukea kuurosokeiden kouluttajien työllistymistä ja jatkokouluttautumisen mahdollisuuksia.

Tulkin käyttö tutuksi -projekti päättyy tämän vuoden lopussa. Erillistä loppuseminaria ei järjestetä. Syksyllä 2007 järjestetään neljä alueellista Tupa-päivää, joiden aikana Tupa-kouluttajat jakavat projektin tietotaitoa. Päivistä tiedotetaan tarkemmin Uutislehdessä.

Projektin jälkeen tulkkipalveluiden kehittämistä pyritään jatkamaan anomalla toiminnalle pysyvää rahoitusta vuoden 2008 alusta. Jos rahoitus toteutuu, myös alueellisia Tupa-päiviä on tarkoitus järjestää edelleen.

Kiitos yhteistyöstä!

Olen oppinut paljon ja olen siitä iloinen ja kiitollinen. Muistan teitä varmasti usein hyvällä – hymyssä suin!

Jään kesälomalle 2.7. ja äitiyslomalle 6.8. alkaen. Vauvan laskettu syntymäaika on 9.9. Projekti ja työsopimukseni päättyy tämän vuoden lopussa.

Nalle Puhin sanoin: "Etsi itsellesi sopiva seikkailu – suunnittele ja ennako – ota opiksi aikaisemmista seikkailuista – ole avoin uusille asioille – pidä pintasi ja muista neuvotteluvara". Muista myös: "vältä väärinymmärryksen vaara – kommunikoi" ja lopuksi "onnittele itseäsi hyvästä työstä ja palkitse itseäsi jokaisen seikkailun jälkeen".

Voikaa hyvin! Toivottaa Jaana Marttila matkalla kohti uusia seikkailuja. ■

On iso apu kuulla paremmin

Eila Särkimäki

Olen ollut lapsesta saakka vaikeasti huonokuuloinen. Tarvitsin kuulolaitteen jo pienestä pitäen. Ilman kuulolaitetta en kuullut juuri lainkaan puhetta. Joka kerta, kun koje vaihdettiin uuteen, tarvitsin edellistä vahvemman laitteen. Onneksi kuulolaitteet ovat kehittyneet ajan myötä. Joka vaihdon yhteydessä täytyi kuitenkin opetella kuuntelemaan erilaiselta kuulostavia ääniä ja erottamaan puhetta uudelleen.

Kuuloni huonontui ajan myötä niin, että viime vuosina minulle oli puhuttava melko läheltä. Minulla oli suuria vaikeuksia saada selvää puheesta. Väärinkäsityksiä sattui usein, varsinkin perhepiirissä. Usein sattui myös ylivoimaisia tilanteita, joita en itsenäisesti hallinnut. Ihmiset eivät jaksaneet toistaa puhettaan minulle tarpeeksi monta kertaa, tai puhua tarpeeksi selkeästi ja rauhallisesti. Moni puhelu ja kohtaaminen jäi vain arvailuiksi. Kuulemisen vaikeutumiseen vaikutti ratkaisevasti myös näkövammani eteneminen. En pystynyt enää lukemaan huulilta, enkä saamaan paljon muutakaan tietoa ympäristös-

tä. Ihmisten kohtaaminen oma-aloitteisesti ja itsenäisesti oli mahdotonta. Väsyin arjessa entistä nopeammin. Kuurosokeus hidastaa päivittäisistä askareista selviytymistä melkoisesti.

Olen käyttänyt tulkkauspalvelua pitkään. Sen turvin olen voinut toimia kodin ulkopuolella ja hoitaa asioitani itsenäisesti. Viittomakieltä en osaa. Uuden toimivan kommunikaatiomenetelmän oppiminen vaatisi aikaa ja kovasti voimavaroja.

Vaikea leikkauspäätös

Vaikeuksista huolimatta mietin silti pitkään, kun lääkäri vuonna 2002 tarjosi minulle mahdollisuutta implanttia varten tehtäviin tutkimuksiin. Tarkkailin entistä enemmän kommunikaatiotilanteita ja selviytymistäni niistä. Päätös omasta implantistani lykkäytyi ehkä siksi, että kuulin kuitenkin liian hyvin. Sanelukokeessa erotin noin puolet sanoista. Mutta kun palasin kuulontutkimuksesta ja hississä ihmiset puhuivat, en erottanut mitään keskusteluista. Sanelukokeessa sanat lausutaan meluttomassa ympä-

ristössä selkeästi ja rauhallisesti. Se ei vastaa arjen tilanteita, joissa taustamelu häiritsee aina kuulemista.

Leikkauspäätös tehtiin lopulta tämän vuoden alussa ja leikkaus toteutui 1.3. Sairaalasta pääsin kotiin leikkausta seuraavana päivänä, implantin aktivointi aloitettiin kuukauden kuluttua.

Automaattinen kuulonmittaus tehtiin jo leikkaussalissa. Se tehtiin myös käynnillä, jossa säädettiin implanttia. Kuulokeskuksessa käyntien aikana otettiin myös kuulokäyrä, ja myöhemmin tehtiin sanelukokeita. Implantin avulla kuulin heti paremmin.

Maailma täynnä ääniä

Aluksi tuntui, että maailma on täynnä ääniä. Tosin äänet kuulostivat melko samanlaisilta kilinöiltä ja kolinoilta. Äänilähdettä oli alussa vaikea erottaa. Kellon tikittävä ääni oli helppo tunnistaa, mutta veden lotinaa ei. Vähitellen olen oppinut erottamaan lisää erilaisia ääniä ja tunnistamaan niiden lähteen. Nyt veden juokseminen hanasta muistuttaa jo vanhaa mielikuvaani veden lotinasta.

Äänilähteiden tunnistamisessa toisen, kuulevan ihmisen apu on tärkeä asia. Aluksi en ymmärtänyt, että voin kuulla äänen, joka tulee ulkoa! Pihaan ajavan auton ääni oli minulle uutta. Lintujen sirkutusta olen kuullut alusta

lähtien, mutta vähitellen äänet ovat selkiytyneet. Äänistä on tullut miellyttävämpiä ja kauniimpia. Silti luulen, että kehitystä tapahtuu vielä. Sitten voin todella nauttia lintujen laulusta.

Nyt kuulen jopa lähestyvät askeleet. Koirani Tessun tassun äänistä tiedän, milloin se on lähelläni. Jos tiputan jonkun tavarahan, en enää etsi sitä turhaan väärästä paikasta, koska nyt kuulen, mihin suuntaan se tippui. Myös ruokaa laittaessa äänien, kuten veden kiehumisen kuuleminen helpottaa töiden sujumista. Kotona sosiaalinen kanssakäyminen on helpottunut. Vuorovaikutustilanteista on tullut sekä luottavampia että miellyttävämpiä.

Kun menin kolmatta kertaa implantin aktivointikäynnille, kuulin noin 60% sanoista oikein pelkällä implantilla. Oma ääneni kuulosti erilaiselta korviini. Huomasin, että omasta puheestani ei kuulunut kaikkia kirjaimia. Puhuminen tuntuukin vaikeammalta kuin ennen ja nyt harjoittelen yksinpuhumista.

Eräs tuttava hoki jokin aika sitten: Mitä on tapahtunut, jotain on sinulle tapahtunut! Sitten hän sanoi, että sinä et enää irvistele niin kuin ennen. Poissa on kireä ilme, kun piti yrittää kuulla sitäkin, mikä ei ollut mahdollista.

On todella iso apu, kun voi kuulla vähänkin paremmin. ■

Kesäpakinaa

Hilkka Nieminen

Heräsin aikaisin aamulla. Oli ihanan lämmintä. Aurinko paistoi suoraan vuoteeseeni. Aamukahvin juotuani menin parvekkeelle aurinkoon. Siellä aloin kirjoittaa kesärunoa. Liitän runon pakinani loppuun piristykseksi.

Katselin kesäaamun kauneutta siinä kirjoittaessani. Tarkastelin myös, oliko parvekkeellani kutsumattomia vieraita. Kesällä kun tuolla ulkona on enemmän "elämänmenoa" kuin talvella. Luonto elää ja sen tähden voi kotiimme ilmestyä yllättäviä "kesävieraita". Yhtenä kesänä mökilläni tuli saunan oven pieleen niin paljon ampiaispesiä, että jouduin tilaamaan Tuholajistorjunnasta miehen myrkyttämän ne! Kun ne viholaiset olivat pistäneet minua kolme kertaa, en uskaltanut enää mennä lähellekään saunaa. Mökki on myyty ja nyt asun kerrostalossa metsän reunassa. Tänne on kahtena kesänä parvekkeen katon nurkkaan ilmestynyt iso ampiaispesä. Hävitin sen talvella, mutta ne tekivät uuden seuraavana kesänä ja sain taas varoa niitä pörriäisiä. Pesiä on näkynyt myös kau-

pungin bussipysäkin katon nurkalla. Ihmiset ovat myös bussissa joutuneet varomaan niitä "salamatkustajia".

Niin, että kyllä tuolla kesällä on ne ikävätkin puolensa. Onneksi ei ole käärmeitä näkynyt!

Nautitaan sentään kesästä ja toivon kaikille lämpöisiä kesäpäiviä ja -öitä!

Kesä tuli

Tänään saapui meille jo kesä! Kun heräsin aamulla huomasin tuon. Oli liikettä räystäään alla, siellä pääskyillä kesällä on pesä. Kesän tuoksut lehdestä tulvahti. Silloin tiesin, tänään on kesä! ■

Sauvalenkkeilijän nolo tilanne

Nimimerkki Ojoisten torppari

Synkän ja pitkän talven jälkeen päivä oli jälleen pidentynyt ja aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta. Puihin puhjenneet hiirenkorvat olivat jo melkein auenneet lehdiiksi. Järven jäät olivat sulaneet ja muuttolinnut aloittaneet pesänrakennuspuuhat äänekäästi visertäen. Ihana kevät oli tullut!

Kaunis kevätaamu houkutteli minut lähtemään ulos sauvakävelylenkille. Näin, kuinka peltohiiret kipittivät ympäriinsä ravintoa etsien. Lokit ja sorsat istuivat Aulangon rautatiesillan laiturissa nauttien auringon lämmöstä.

Lenkipuku päällä ja sauvat viuhuen kävelin rauhallisesti kotoa Aulangon

maastosta Hattulaan. Siellä näin hevosia ja mustia poneja. Kävelin niiden ohi, huutelin niille tervehdyksenä ptruu, ptruu, ptruu. Jatkoin mitään aavistamatta sauvakävelyä pitkin kuntopolkua, joka johtaa mummunmäelle päin.

Sitten tunsin, kun joku kosketti olkaani. Pelästyin. Vasta silloin huomasin, että minua seurasi kaksi mustaa ponia. Ponit luulivat, että ptruu, ptruu, ptruu tervehdykseni oli kutsumerkki niille ja ne olivat lähteneet kulkemaan perässäni. Isäntä oli yrittänyt pysäyttää minua huutaen kovalla äänellä, mutta enhän minä kuule enkä näe mitään oikealla, sokealla silmälläni. Isäntä

oli arvellut, että minulla saattaa olla kuu-
lovamma. Hän otti ponit kiinni ja minä
pyysin anteeksi noloa tilannetta.

Isäntä ihmetteli, kuinka ponit olivat
lähteneet matkaani. Hän kysyi, että
onko minulla itselläni hevonen tai
poni, koska ponit selvästi pitivät mi-
nusta ja tulivat puskemaan selkääni.
Kerroin isännälle, että olen paljon te-
kemisissä hevosten kanssa. Juuri
edellisenä iltana olin ollut tyttärentyt-
tären kanssa Alaspään tallilla. Tyttö
halusi näyttää mummilte ratsastustai-
tojaan. Ponit varmaan vaistosivat,
että pidän hevosista.

Pyysin vielä anteeksi vaivaa, mikä
isännälle oli aiheutunut ponien karat-
tua. Taputin ponien selkää ja sanoin,
että muistakaa totella isäntää, ei mi-
nua. Sanoin hyvästit ja isäntä lähti ta-
luttamaan poneja kotia kohti. Jäin kat-
somaan ponien kaunista pientä ravia.

Minä jatkoin sauvakävelylenkkiäni
mummunmäeltä Aulangon rautatiesil-
lan kautta kotia kohti. Sillalta näkyi
matonpesupaikka, missä naiset pon-
tevasti pesivät mattoja. Mäntysuopa
tuoksui ihanasti. Kävelin omaan ui-
mapaikkaani. Pulahdin Vanajan jär-
veen ja uin pitkään. Kylmää vesi vei
talviturkkini mennessään. Uimises-
ta tuli hyvä olo. Puin vielä lenkipu-
vun märkien alusvaatteiden päälle ja
sauvakävelin kohti kotia. Kiitos Luo-
jalle, joka toi kauniin kevään. ■

Irman palsta:

Kesäillan salaatti

1 rapea keräsalaatti
4 tomaattia
2 sipulia
pala kurkkua
1 pussi pakastepapuja
3 kovaksi keitettyä munaa
mustia oliiveja
nippu retiisejä
3 keitettyä perunaa
2 tölkki tonnikalaa
1 punainen paprika
öljykastiketta

Pilko kasvikset ja munat, valuta töl-
kistä tonnikala. Sekoita ainekset ja
lisää öljykastiketta.

Poimittu reseptivihkosta.

Irma Myyrä ■

Viestintää valtuustosalissa

*Seija Troyano (vas.) ja Tiina Latva-Äijö-Kortelainen. Seija on kris-
tillisdemokraattisen puolueen kaupunginvaltuutettu Varkaudessa.*

Seija Troyano

Kun aloitin kotikaupunkini Varkauden
valtuustossa nykyisen valtuustokau-
teni toisen vuoden, minulle tuli vas-
taan uusi toiminnallinen ongelma,
joka piti ratkaista. Valtuustosalin tek-
niikkaa oli uudistettu ja sen myötä
äänestystilanteet muuttuivat nimen-
huutoäänestyksestä sähköiseksi
äänestykseksi. Kun äänestystulos
heijastetaan valtuustosalin seinälle,
en pysty hahmottamaan, mitä äänes-
tyksessä kaiken kaikkiaan tapahtuu.
Myöhemmin kuulen vain äänestyk-
sen lopputuloksen.

Ongelmaa kanssani ryhtyi ratkomaan
viittomakielen ohjaajaopiskelija **Tiina**

Latva-Äijö-Kortelainen. Olin tilannut
Tiinan oppaakseni Navitas-maratonil-
le. Matkan aikana keskustellessam-
me syntyi ajatus kehittää helppo ja
yksinkertainen viestintämenetelmä,
joka antaa minulle reaaliaikaisen tie-
don siitä mitä valtuustosalissa tapah-
tuu äänestystilanteissa, ja muutenkin.

Avustajan täytyi ensin tutustua kaik-
kiin valtuutettuihin. Alussa se tapah-
tui kaupungin www-sivujen kautta
"kuka kukin on" –menetelmällä, kat-
somalla kuvia ja muistamalla, mitä
puoluetta kukin edustaa ja mikä on
valtuutettujen istumajärjestys. Myös
kokouskäytäntöihin tutustuminen oli

tärkeää. Kun pääsimme alkuun, oli todella hienoa todeta, että menetelmän avulla pysyin mukana valtuuston tapahtumissa siinä missä muutkin. Viestintämme perustuu lähinnä selkään piirrettäviin yksittäisiin kirjaimiin. Jokainen kirjain tarkoittaa jotain sovittua sanaa, joita meillä on noin 20.

Sovelsimme viestintäämme myös valtuuston sosiaalisissa tilanteissa, kun ihmiset liikkuvat tauolla ja myös kokouksen aikana. Menetelmä on kevyt ja näppärä ja sitä voi käyttää myös valtuustosalin ulkopuolella, missä tahansa liikummekin. Koska kuulen itse, enkä juuri käytä viittomia muulloin kuin tavatessani viittovia henkilöitä, en tarvitse muuta kuin pienen vihjeen, joka viestittää jotakin. Kuten esimerkiksi, että joukko ihmisiä lähestyy vasemmalta, tietyn puolueen tietty jäsen on nyt paikalla, joku äänesti sittenkin tyhjää...

Tiina teki keskinäisestä viestinnästämme opinnäytetyön, joka on nyt hyväksytty. Yhteistyö on tuntunut mielekkäältä ja innostavalta. Nyt olen aloittamassa uutta projektia uuden opiskelijan kanssa. Olen koulutukseltani koulunkäyntiavustaja ja ehkä sieltä kumpuaa halu miettiä ja löytää ratkaisuja tilanteisiin, joissa kuulemisen ja / tai näkemisen rajoite tulee vastaan. Asioita voi tehdä toisin kuin mitä yleensä tehdään ja päästä mukavaan lopputulokseen. ■

Kristinasta apuvälineprojektin vetäjä

Teksti ja kuva: Raili Karisaari

Kristina noin 160 cm pitkä, solakka-vartaloinen, ja hänellä on ruskea puolipitkä kihara tukka.

Raha-automaattiyhdistyksen rahoittama Apuvälineprojekti käynnistyi Kuurosokeiden Toimintakeskuksessa toukokuun alussa. Projektin vetäjä **Kristina Forsberg**, 51, aloitti työt toukokuun puolivälissä. Projekti jatkuu vuoden 2009 loppuun

Kristina on aikaisemmin työskennellyt mm. askarteluohjaajana reumatikkojen parissa. Aikuisiällä hän on kouluttautunut terveysteknologian insinööriksi ja nyt tähtäimessä on liikuntatieteiden maisterin tutkinto. Tällä hetkellä valmisteilla on gradu eli lopputyö, aiheena työn fyysinen kuor-

mittavuus. Kristina kertoo, että aikaisemmassa työssään hän on saanut myös hiukan tuntumaa kuurosokeuteen ja näkövammaisuuteen. Viittomakieli sen sijaan on aivan uusi asia.

Apuvälineprojektin tarkoitus on kerätä tietoa sekä käytössä että markkinoilla olevista apuvälineistä ja tiedottaa niistä kuurosokeille ja sidosryhmille. Tarkoitus on huomioida erityisesti taktiilisti kommunikoivat ja mahdollisuuksien mukaan testata heidän kanssaan apuvälineiden soveltuvuutta. Projektin tehtävänä on myös tuottaa apuvälineitä koskevaa oppimateriaalia, joka soveltuu kuntoutuksen, työntekijöiden ja kuurosokeiden käyttöön.

“Kerään luonnollisesti myös tietoa apuvälineiden toiminnallisista ominaisuuksista, sekä hyvistä että huonoista, ja koetan selvittää, voitaisiinko ke-

hitellä jotain täysin uutta tukemaan kuulonäkövammaisten jokapäiväistä elämää. En ole kuitenkaan asiantuntija kertomaan, mistä millekin välineelle löytyy maksaja tai mitä apuvälineitä kunkin asiakkaan pitäisi oikeudenmukaisesti saada”, Kristina tähdentää.

Kristina työpiste on Tampereella, mutta työkenttänä on koko Suomi. Hän työskentelee tiiviissä yhteistyössä mm. aluesihteereiden kanssa.

Kristinalla on kaksi aikuista poikaa. Mielipuuhaakseen hän mainitsee puutarhan hoidon, jota hän harrastaa omalla mökillään, Litukan siirtolapuutarhassa Tampereella.

Kristinan tavoittaa puhelinnumerosta 040-835 8365 tai sähköpostitse kristina.forsberg@kuurosokeat.fi. ■

Terhi Pikkujämsä eläkkeelle

Teksti ja kuva: Tuija Wetterstrand

Suomen Kuurosokeat ry:n johtava aluesihteeri Terhi Pikkujämsä jäi eläkkeelle 1.6.2007 alkaen. Terhi tuli kuurosokeiden yhdistykseen vuonna 1984. Hän työskenteli ensin aluesihteerinä ja vuodesta 1985 johtavana aluesihteerinä. Väliin on mahtunut jak-

soja, jolloin Terhi on johtanut yhdistystä vs. toiminnanjohtajan ominaisuudessa.

Ennen Suomen Kuurosokeat ry:hyn tuloaan Terhi Pikkujämsä työskenteli kolme vuotta Näkövammaisten Kes-

kusliiton kurssiosaston kuntoutussihteerinä ja sitä ennen kymmenen vuotta Sokeain Keskusliiton Tyyskylän kurssi- ja työkeskuksessa sosiaalihoitaja-sairaanhoitaja-nimikkeellä.

Tasavallan presidentti myönsi viime itsenäisyyspäivänä Terhi Pikkujämsälle Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalin kultaristein hänen toiminnastaan kuurosokeiden hyväksi.

Terhi lähti tyylillä

Keskustoimiston järjestämiä Terhin läksiäisiä vietettiin 28.5. Iiriksen 6:n kerroksen "vip-huoneessa" iltapäivälounaan, kahittelun ja yhteislaulun merkeissä. Tilaisuuden päätteeksi Terhi saateltiin ulos Iiriksen pääovesta. Ulkona häntä odotti työntekijöiden muodostama kunniakuja ja yllätys, eli tulipunainen avo-Ferrari ja oma kuljettaja. Onneksi ilmain oli suosiollinen, ja niin Terhi sai ansaitsemansa kunnia-ajelun kauniissa auringonpaisteessa. ■

Suvimatka

Eila Särkimäki

Suven lämpöisen
sinulle tuoda tahtoisin.
Kukkasilla päiväsi täyttää.

Niityn vihreän,
kukkaan puhkeavan,
kesäntuoksua helmeilevää,
auringossa sädehtivän iltataivaan.

Muistot pintaan
nuoruuden lähteistä soutaa.

Suvi-illan muisto
sylissä hehkuu nyt.
Mustarastaan soitto
siivittää matkaa
kesämuistoihin.

Kukkasilla päiväsi tahdon täyttää. ■

Lahjoitus naisyhdistys Mikaelat ry:ltä

Raili Karisaari

Toukokuussa 2007 Suomen Kuurosokeat ry sai vastaanottaa 500 euron lahjoituksen Mikaelat-nimiseltä hyväntekeväisyysyhdistykseltä. Tämä oli heiltä jo kolmas lahjoitus kuurosokeille. Mikaelat toivoo, että rahat käytetään kuulonäkövammaisten lasten harrastustoimintaan.

Mikaelat ry on Helsingissä toimiva naisyhdistys, joka on perustettu vuonna 1968. Ensi vuonna yhdistys täyttää 40 vuotta. "Perustamispäivä on 21. helmikuuta, varsinainen juhla järjestetään maaliskuussa", kertoo puheenjohtaja **Varpu Jokinen**. Tällä hetkellä jäseniä on 24, joista aktiivisesti on mukana noin 15. "Ikärakenne on vaihdellut, ja osa perustamisvaiheessa olleista jäsenistämme on jo poistunut keskuudestamme. Nyt olemme lähes kaikki ikäihmisiä, ikähaitari on tuolla 70 - 80 paikkeilla. On joukossa toki muutama "nuori" viisikymppinenkin", Jokinen toteaa.

Yhdistys toimii nk. ompeluseurapohjalla. "Kokoonnumme noin kerran kuukaudessa tekemään käsitöitä tai mui-

ta tuotteita, joita sitten myydään marraskuun lopulla järjestettävissä joulu-myymäläisissä. Teemme myös yhteisiä retkiä, käymme teatterissa tai konsertissa. Lippuja varten kerätään jäseniltä joku tietty summa, joka on yleensä hiukan suurempi kuin todelliset kustannukset. Yli menevällä osalla kartutamme avustusrahastamme. Joskus aikaisemmin järjestimme myös kirpputoreja, mutta tänä päivänä ne eivät oikein vedä yleisöä", Varpu Jokinen sanoo.

"Vuoden alussa teemme suunnitelman, että mitä kukin tekee ja mihin rahat ohjataan. Kuurosokeus tuli meille tutuksi erään jäsenemme kautta, jonka lähisuvussa oli kuulovammainen lapsi. Hänen ehdotuksestaan olemme ottaneet kuurosokeat yhdeksi avustuskohteeksemme", Varpu Jokinen kertoo. ■

.....
Suomen Kuurosokeat ry kiittää lämpimästi Mikaelat ry:tä lahjoituksesta!
.....